

eksempelvis ejendomsmæglere, branchefolk eller bilsælgere, ikke er omfattet af reglerne, og det på trods af at de også anbefaler forsikringer, får provisioner m.v.

Forbrugerne får således nok en beskyttelse, men kun i relation til en ganske lille og i øvrigt veluddannet del af spillerne på hele den store bane. Det er jo ikke blot konkurrenceforvridende, det opfordrer f.eks. ligefrem til omgåelse og misbrug, at mæglerne får kontor i Hamburg eller Flensburg.

Forslaget kommer i praksis ikke til at dække den helt store del af forsikringsrådgivningen. I England har de åbenbart allerede erfaringer fra en sådan lovgivning. Her har de nu allerede efter kun 1 år med loven måttet suspendere den, fordi den viste sig at være et meget utilfredsstillende og mangelfuldt instrument til at regulere dette marked. Loven lagde op til omgåelse, nøjagtig som dette lovforslag gør det, hvorfor forbrugerbeskyttelsen reelt ikke blev spor bedre. Derfor vil vi opfordre til at tage dette alvorligt i betragtning, så de bestemmelser, der skal gennemføres, er egnede til at gælde alle aktørerne på markedet.

Det næste er vi egentlig enige i, nemlig at tilsynet ligger langt mere naturligt i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen end i Finanstilsynet. Det er jo ikke noget pengeinstitut, der skal tilses, det er en rådgivningsbranche på linje med revisorer, ejendomsmæglere m.fl. Hvorfor i alverden skal vi nu blande Finanstilsynet ind i det? Det vil vi fraråde fra konservativ side. Det kan vel næppe alene være, fordi Finanstilsynet ligger under økonomiministeren, mens Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ligger under erhvervsministeren. En sådan intern regeringsplaceringsproblestilling bør vel ikke gå ud over sagligheden i beslutningerne.

Christine Antorini (SF):

Da SF's ordfører, hr. Ole Sohn, ikke kan være til stede, vil jeg fremføre SF's synspunkt.

I 1997 nedsatte økonomiministeren en arbejdsgruppe, der skulle udarbejde et lovforslag om forsikringsmæglere. Lovforslaget bygger på arbejdsgruppens konklusioner. Med forslaget etableres en tilladelsesprocedure for forsikringsmæglere og forsikringsmæglerelskaber. Finanstilsynet er godkendelsesmyndighed. Af lovforslaget følger, at en forsikringsmægler, der er godkendt i et medlemsland, kan virke i hele EU. Denne del af forslaget ser SF ikke umiddelbart problemer i.

Derimod er der det samme problem med partsbegrebet som i alle de øvrige finansielle lovforslag, som er til behandling. Derfor vil vi afvente udvalgsbehandlingen, før vi tager endelig stilling.

Egil Møller (DF):

Et EF-direktiv er skyld i fremsættelsen af dette lovforslag. En arbejdsgruppe har kulegravet problemstillingerne i forbindelse med udarbejdelsen af dette lovforslag, som bl.a. har til formål at sikre en høj beskyttelse af forbrugerne.

Med lovforslaget stilles der krav om uddannelse, ansvarsforsikring og uafhængighed af forsikringsselskaberne for at kunne opnå tilladelse til at udøve forsikringsmæglervirksomhed. Herefter vil der så blive mulighed for registrering i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Med hensyn til tilsynsmyndigheden vil jeg spørge ministeren om muligheden for at lade den overgå til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, som herefter i forbindelse med tilsynet får tilknyttet et særligt rådgivende udvalg, som besidder faglig ekspertise og erfaring i relation til forsikringsmæglerhvervet og forbrugerinteresser.

Med hensyn til pligten til at oplyse provisioner ville det være ønskeligt, at disse alene oplyses på forlangende af kunder.

Med disse bemærkninger vil Dansk Folkeparti kunne støtte lovforslaget.

Henrik Svane (RV):

Da Det Radikale Venstres ordfører ikke kan være i salen, skal jeg fremføre følgende:

Det indre markeds etablering og vedtagelsen af det tredje livsforsikrings- og skadesforsikringsdirektiv betyder, at forbrugerne får bedre adgang til at købe ydelser fra forsikringsagenter og forsikringsmæglere, der hører til i de øvrige EU-lande. Forsikringsmarkedet er nok ikke det letteste at gennemskue, og forbrugerne er ofte på Herrens mark ved køb af forsikringsydelser.

Hensigten med lovforslaget, som vi ser det, er at sikre den nødvendige balance mellem den øgede adgang til flere forsikringsmæglere på den ene side og på den anden side en effektiv beskyttelse mod forsømmelighed fra forsikringsmæglerens side.

Konkret betyder forslaget bl.a., at der etableres en tilladelsesprocedure for forsikringsmæglere og forsikringsmæglerelskaber, således at forsikringsmæglere underlægges tilsyn af Finanstilsynet.